

Nagyapám Hódmezővásárhely szülötte. Vajon mi lehet a titka ennek a városnak, hogy olyan bőven termi a tehetséges embereket? Antal Imre, Ferrari Violetta, Bessenyei Ferenc, a Bessenyei Feri, ahogy itthon halottam emlegetni a színészt, aki nagyszüleim baráti köréhez tartozott, mint annyi más művészember. Sok év telt el nagyapám halála óta, de még ma is megszólítanak a sírjánál idegen emberek könnyes szemmel emlegetve őt, felidézve egy-egy pécsi alakítását. Gyerekkorom óta megszoktam, hogy őt mindenki szereti és ismeri a városban. Emlékszem, mikor belépett a színpadra, kitört a vastaps, pedig hároméves koromban hagytott itt bennünket. Az ilyesmi megragadja a gyerekek fantáziáját, ez a csodálatos érzés, hogy mások is úgy rajonganak érte, mint én. Sok mindenivel beszélgettem róla azóta, nagyanyám, Arany Kató színésznő is mesélt nekem. Nagyon szépen éltek, nem voltak köztük viták. A színház volt az életük, ez

foglalkoztatta őket. Samu bácsi, ahogy nevezték, a nap minden órájában színész volt, kedvelte az ugratást, viccet csinált mindenből. Nagy társaság járt Anna utcai lakásunkba, de szolid összejövetelek voltak ezek, melyek sohasem fajultak duhajkodássá. Sztorizás, nagy nevetések voltak ilyenkor. Rendes polgári életet éltek egyébként. Kedvenc költője Ady volt, ma is megvan a vastag Ady összes, melyet gyakran forgatott.

Kétezer kötetes könyvtárat gyűjtött össze, nagyon sokat olvasott. Táncos komikus volt, de legnagyobb sikerét Harpagonként érte el, ezzel is bizonyítva sokszínű tehetségét. Sok fiatal járt hozzá tanácsért, útmutatásért e nehéz pályán való eligazításért. A mai napig ő az egyetlen pécsi színész, aki a pécsi tevékenységéért, a pécsi színház tagjaként kapott Kossuth-díjat. Ez ma is nagy dolog, de abban az időben merőben szokatlan volt! Vidéki színésznek Kossuth-díjat nem nagyon osztogattak az ötvenes években. A fővárosban is elismerték, mindig nagy sikere volt, sőt a híres pesti táncos komikus azt kérdezte tőle: ugye nem akarsz Pestre jönni Samukám? Nem akart elmenni Pécsről, jól érezte itt magát.

SZABÓ SAMU KOSSUTH-DÍJAS SZÍNműVÉSZ EMLÉKE

SZABÓ SAMU SZÍNműVÉSZ
(Hódmezővásárhely, 1903. április 8. –
Pécs, 1966. november 22.)

110. születésnapja volt a Kossuth-díjas színésznek, aki itt végezte tanulmányait a gimnáziumban, itt lépett először színpadra 1919-ben, a Nyári Színkörben. 1925-től 1927-ig a szege-di, majd egyéb vidéki színházakban is szerepelt. Pár évig Debrecenben is játszott. 1949-től haláláig a Pécsi Nemzeti Színház tagja. Számtalan szerepben játszott, 1954-ben Kossuth-díjat kapott. Anna utcai háza falán 2000-ben emléktáblát avattak.

Szabó Lajos vásárhely-susáni csizmadiamester fia fiatal kora óta írogatott.

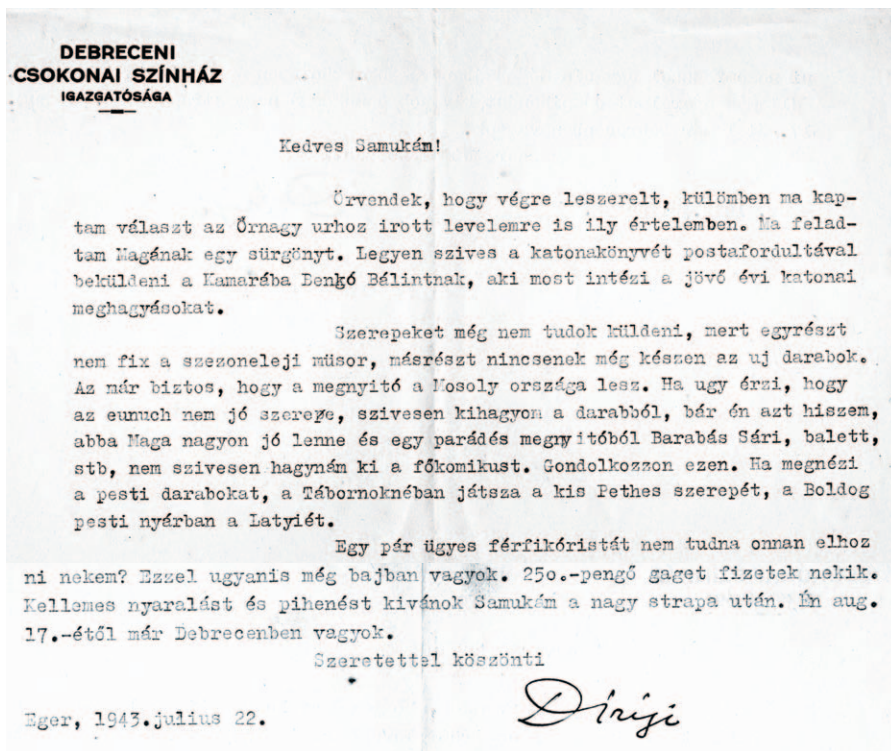
Országos feltűnést keltett, amikor a Keresztes-Fischerék betiltották Szabó Samu filmjét, melynek címe: *Szerető fia Péter*. Erről tudósít a *Vásárhelyi Népe* 1947 júniusában. Ő írta a *Kopáncsi kastély* és *Lucifer a földön* című színdarabokat, valamint *Férjem a gazember* és *Násziút egyedül* című vígjátékokat, melyeket Vásárhelyen is előadtak, tudjuk meg Moldvay Győző tollából a *Független Újságból*, ahol fényképe is látható.

A *Hódmezővásárhelyi életrajzi lexikon* (2002.) szócikkei között és Földvári László: "Mikor a színészek beértek a városba, megszólaltak a harangok..." (2010) is megtaláljuk nevét.

A Hódmezővásárhelyi cikk katalógus – adatbázisának feltöltésekor találkoztam először Szabó Samu nevével, darabjai címével, akkor kezdtem felkutatni a darabok forgatókönyvét (2009), ám eddig sikertelenül. Most, leányunkájának köszönhetően 37 db-os fénykép-gyűjteménnyel gazdagodott könyvtárunk. Együtt kutatjuk ezután Szabó Samu írásait. E képekből néhányat megosztunk Önökkel.

Fülöpné Rákos Éva

Szabó Hedvig

SZABÓ SAMU SZÍNműVÉSZ — SZEREPEIBEN,
FELESÉGÉVEL, ARANY KATÓVAL ÉS KISFIUKKAL, TIBORRAL

Apámnak, Szabó Tibornak kicsit terhes volt apja nagy népszerűsége, mindig azzal küldték el ügyeket intézni: mondd, hogy a Szabó Samu fia vagy! Ez a varázsige megnyitott előtte minden ajtót. Ma már kevesen élnek azok közül, akik személyesen ismerték, de az a néhány ember, aki emlékszik, még mindig felcsillanó szemmel beszél róla. Művészetével mély benyomást tett az emberekre, nyomot hagyott az őt ismerők lelkében.